

Městský soud v Praze
Spálená 6/2
112 16 P r a h a 2

Ke spisové značce: **62 NC 2357/2016**

V Praze, 1. května 2016

Oprávněný: **JUDr. Zdeněk ALTNER**, datum narození: 03.10. 1947, bytem: Klidná 69, Třebotov (dále též „oprávněný“).

Oprávněný je právně zastoupen:

Mgr. Patrikem Altnerem, advokátem,
se sídlem Nad Olšínami 27, 100 00, Praha 4

Povinná: **Česká strana sociálně demokratická**, identifikační číslo: 00 40 91 71, se sídlem: Hybernská 7, 110 00 Praha 1 (dále též „povinná“ nebo „ČSSD“).

Povinná je právně zastoupena:

prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, advokátem vykonávajícím advokacii jako společník Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o., se sídlem: Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8.

v exekuční věci

o vymožení peněžní částky 18.518.228,-Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou

R E P L I K A

oprávněného k povinnou:

1. **ČSSD v podání ze dne 25.04. 2016 vznesené námitce věcné nepříslušnosti,**
2. **ČSSD v podání ze dne 25.04. 2016 vznesené námitce místní nepříslušnosti,**
3. **ČSSD v podání ze dne 25.04. 2016 vznesené námitce podjatosti Obvodního soudu pro Prahu 1, a dále výslovně neuvedených soudců Obvodního soudu pro Prahu 1.**

Dodat na vědomí:

- **Obvodní soud pro Prahu 1 - ke spisové značce: 24 C 265/2000.**
- **Obvodní soud pro Prahu 1 - ke spisové značce: 49 EXE 1030/2016.**
- **JUDr. Lukáš Jícha, soudní exekutor, Exekutorský úřad Přerov - ke spisové značce: 203 Ex 12812/16**

Zasláno datovou schránkou advokáta.

I.

K námitkám ČSSD obecně:

1. Předně je třeba uvést, že soudní výkon rozhodnutí je v České republice již 1. září 2001 upraven zvláštním právním předpisem, a to konkrétně zákonem č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále též „exekuční řád“).
2. **Exekuční řád počínaje dnem 01.01. 2013 vůbec nepočítá s tím, že by povinnému (tj. dlužníku) před tím, než je mu exekučním soudem pověřeným soudním exekutorem doručeno vyrozumění o zahájení exekuce [viz. § 44 exekučního řádu], příslušelo právo namítat podjatost exekučního soudu a exekučního soudce, a vznášet námitky věcné nebo místní nepříslušnosti exekučního soudu.**
3. Je tomu tak proto, že podle exekučního řádu **se povinný o „probíhající“ exekuci (tedy o existenci nějakého exekučního řízení) dozvídá právě až z vyrozumění o zahájení exekuce** (viz. § 44 exekučního řádu), které vydává, a účastníkům exekučního řízení doručuje, právě soudní exekutor, kterého (před tím) provedením exekuce pověří na návrh oprávněného (tj. věřitele) exekuční soud.
4. Počínaje dnem 01.01. 2013 tak možnost namítat věcnou nebo místní nepříslušnost exekučního soudu má povinný pouze a jen v souvislosti s návrhem na zastavení exekuce podle ustanovení § 55 exekučního řádu.
5. Z obsahu všech tří podání povinné ČSSD ze dne 25.04. 2016 je zřejmé, že tyto zcela zjevně nejsou návrhem na zastavení exekuce.
6. Z důvodů uvedených v odstavcích 1. až 5. tohoto podání **měl Obvodní soud pro Prahu 1 na podání ČSSD ze dne 25.04. 2016 aplikovat ustanovení § 41a odst. (3) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále též „o.s.ř.“), ve spojení s ustanovením § 52 odst. (1) exekučního řádu, pročez pak k těmto právně nepřípustným podáním povinné neměl vůbec přihlížet, a pověření k provedení exekuce bezodkladně vydat.**
7. Současně měl Obvodní soud pro Prahu 1 vyrozumět povinnou, že podání ČSSD ze dne 25.04. 2016 jsou právně nepřípustná, a proto k nim nepřihlíží, a poučit povinnou, že jí vznášené námitky lze uplatňovat jen v souvislosti s návrhem na zastavení exekuce.
8. Za situace, kdy Obvodní soud pro Prahu 1 v rozporu s exekučním řádem způsobem uvedeným v odstavcích 6. a 7. tohoto podání nepostupoval, a povinnou ČSSD výše předestřené námitky předložil svému nadřízenému soudu (tj. Městskému soudu v Praze), nezbyvá, než o nich bezodkladně rozhodnout.

II.

K ČSSD vznesené námitce věcné nepříslušnosti:

9. Povinná, ač kvalifikovaně právně zastoupena advokátem (který je současně profesorem práva), ve svém podání ze dne 25.04. 2016 zcela přehlíží tu skutečnost, že **pro exekuční řízení nelze ustanovení občanského soudního řádu o věcné příslušnosti soudu**

nalézacího použít, neboť exekuční řád obsahuje vlastní - tedy „speciální“ - právní úpravu.

10. Podle ustanovení § 45 odst. (1) exekučního řádu věcně příslušným exekučním soudem je **vždy jen okresní soud**, a to bez ohledu na to, který soud exekuční titul vydal.

11. Věcná příslušnost soudu krajského je tak *expressis verbis* vyloučena shora uvedeným zákonným ustanovením.

12. Z hlediska věcné příslušnosti soudu tak pro exekuční řízení není vůbec rozhodující hmotněprávní posouzení nároku, o němž bylo v nalézacím řízení pravomocně rozhodnuto.

13. Z důvodů uvedených v odstavcích 9. až 12. tohoto podání je tak **k vydání pověření a nařízení exekuce**, kde exekučním titulem jsou výroky I. a IV. pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.03. 2016 číslo jednací 20 Co 496/2013-476, a výroky I. a IV. pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.11. 2004 číslo jednací 24 C 265/2000-95, **místně příslušným okresní soud**, resp. v soudním obvodu hlavního města Prahy **obvodní soud**.

III.

K ČSSD vznesené námitce **místní nepřislušnosti**:

14. Povinná, ač kvalifikovaně právně zastoupena advokátem, ve svém dalším samostatném podání ze dne 25.04. 2016 zcela přehlíží tu skutečnost, že **pro exekuční řízení nelze ustanovení občanského soudního řádu¹ o místní příslušnosti soudu nalézacího použít, neboť exekuční řád obsahuje vlastní - tedy „speciální“ - právní úpravu.**

15. Podle ustanovení § 45 odst. (2) exekučního řádu **místně příslušným** exekučním soudem je „*soud, v jehož obvodu má povinný, je-li fyzickou osobou, místo svého trvalého pobytu, popřípadě místo pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince. Je-li povinný právnickou osobou, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný sídlo. Nemá-li povinný, který je fyzickou osobou, v České republice místo trvalého pobytu nebo místo pobytu podle věty první, nebo nemá-li povinný, který je právnickou osobou, sídlo v České republice, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný majetek.*“

16. Podle ustanovení § 3 odst. (1) zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění: „**Strany a hnutí jsou právnickými osobami**“.

17. **Povinná ČSSD je** - ve smyslu ustanovení § 2 odst. (1) zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění - **politickou stranou**, a tudíž i **právnickou osobou sui generis**.

18. **Povinná Česká strana sociálně demokratická má své sídlo** na adrese „**Hybernská 7, Praha 1**“.

---

¹ Tj. civilního procesního kodexu pro řízení sporná.

19. Z důvodů uvedených v odstavcích 13. až 17. tohoto podání je tak **k vydání pověření a nařízení exekuce**, kde exekučním titulem jsou výroky I. a IV. pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.03. 2016 číslo jednací 20 Co 496/2013-476, a výroky I. a IV. pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.11. 2004 číslo jednací 24 C 265/2000-95, v soudním obvodu hlavního města Prahy **věcně příslušným Obvodní soud pro Prahu 1**, jemuž oprávněným určený soudní exekutor Exekutorského úřadu Přerov JUDr. Lukáš Jícha, předložil žádost o pověření a nařízení shora uvedené exekuce.

IV.

K ČSSD vznesené námitce **podjatosti** soudu a soudce:

A.

20. Podle ustanovení § 14 odst. (1) o.s.ř.: „**Soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.**“

21. Z dikce shora doslovně citovaného ustanovení § 14 odst. (1) o.s.ř. je již *prima facie* zřejmé, že **občanský soudní řád² neumožňuje** účastníkům jakéhokoliv řízení **namítnout podjatost „soudu“**, jakožto instančního instrumentária.

22. **Podjatost tak lze namítat výlučně vůči konkrétní osobě** soudce nebo přísedícího, přičemž z povahy věci **tak musí být tyto soudní osoby již v podání**, kterým účastník řízení námitku podjatosti vznáší, **označení svým jménem, příjmením, a funkčním zařazením** (tj. uvedením, zda jde o soudce nebo přísedícího a názvem soudu, k němuž byl soudce přidělen, nebo přísedící zvolen).

23. Je sice pravdou, že může nastat situace, kdy rozhodnutím (které má povahu „usnesení“) nadřízeného soudu (a v případě Nejvyššího soudu ČR nebo Nejvyššího správního soudu jiným senátem tohoto soudu, nebo ve zcela výjimečných případech plénem tohoto soudu) budou z projednávání a rozhodnutí ve věci vyloučeni všichni soudci (případně přísedící v pracovních nebo trestních věcech) působící u téhož soudu, ale může se tak stát **pouze a jen tedy, kdy je zřejmé, že důsledky existence tzv. mimoprocesních vlivů jsou dány kumulativně u všech těchto soudních osob** (v případě Nejvyššího soudu ČR, nebo Nejvyššího správního soudu, se pak dále postupuje podle tzv. teorie nevyhnutelnosti).

24. **V podání ze dne 25.04. 2016**, kterým byla namítnuta podjatost soudu a soudce, však **ČSSD existenci tzv. mimoprocesních vlivů netvrdí**, a k prokázání případné existence takovýchto „vlivů“ nenabízí žádné důkazy.

25. To, že ustanovení § 14 odst. (1) o.s.ř. normuje, že pro vyloučení soudce nebo přísedícího je relevantní již existence „*pochybnosti*“ o jeho nepodjatosti, **neznamená, že takovouto pochybnost stačí pouze „tvrdit“**. Občanský soudní řád totiž v tomto ustanovení výslovně uvádí, že tato pochybnost musí být „*důvodná*“, z čehož recentní soudní judikatura

² Tj. civilní procesní kodex pro řízení sporná.

dovodila, že tvrzená pochybnost musí být v námitkovém řízení před senátem nadřízeného soudu způsobem odpovídajícím charakteru této skutkové námítky tzv. **osvědčena**.

26. V této souvislosti není od věci poukázat na následující **judikaturu** Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR:

27. V usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.01. 2001 spisové značky **3 Nd 34/2001**, bylo judikováno:

*„K důvodům vyloučení soudce podle § 14 odst. 1 o. s. ř. považuje Nejvyšší soud za potřebné nejprve poznamenat, že **soudcův poměr k projednávané věci bývá zpravidla založen na jeho přímém zájmu na výsledku řízení v konkrétní věci. Jeho poměr k účastníkům řízení je zpravidla dán příbuzenským, popř. jiným blízkým vztahem k účastníkům řízení. Jde tedy vždy o okolnosti, které mohou vést k důvodným pochybnostem, že určitý soudce nebude schopen ve věci nepodjatě rozhodnout.***

*V posuzovaném případě **nevyplývají z předloženého spisu žádné skutečnosti, nasvědčující tomu, že by soudci, o jejichž vyloučení jde, měli jakýkoliv poměr k projednávané věci, k účastníkům řízení či jejich zástupcům. Takové námitky konečně nebyly ani vzneseny. Pouze v obecné rovině a hypoteticky byly důvody** podjatosti soudců Vrchního soudu v Praze **spatřovány v ovlivnění soudců negativní mediální kampaní vedenou ve sdělovacích prostředcích** vůči odpůrci (dlužníkovi). Jen na tomto základě ovšem bez dalšího nelze učinit závěr o splnění podmínek ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř., **jestliže současně nejsou k dispozici další doložené skutečnosti, jejichž konkrétní obsah a charakter by objektivizoval uplatněnou námitku do té míry, aby bylo možno dovodit, že z namítaných důvodů získali soudci k projednávané věci poměr vzbuzující důvodné pochybnosti o tom, že budou moci nestranně a spravedlivě rozhodovat. Předmětné skutečnosti však Nejvyšší soud neshledal. Namítaná publicita věci v médiích, byť se za určitých okolností může negativně dotýkat některého z účastníků řízení, nemůže být jen sama o sobě důvodem k presumpci o neschopnosti soudu rozhodovat nezávisle a nepodjatě, tj. v rozporu se soudcovskými povinnostmi a zásadami soudcovské etiky.“***

28. V usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.10. 2014 spisové značky **30 Nd 319/2014**, bylo judikováno:

*„**Subjektivní hledisko** účastníků řízení, případně soudců, je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodování o této otázce se musí dít výlučně na základě **hlediska objektivního**. To znamená, že **nelze vycházet pouze z pochybností o poměru soudců k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, nýbrž i z hmotněprávního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedly. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat.**“*

29. V usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.12. 2014 spisové značky **25 Nd 384/2014**, bylo judikováno:

„Soudcův poměr k projednávané věci bývá zpravidla založen na jeho přímém zájmu na výsledku řízení v konkrétní věci. Jeho poměr k účastníkům řízení může být dán příbuzenským nebo obdobným vztahem, popř. jiným vztahem k účastníkům řízení, jenž může být přátelský nebo naopak zjevně nepřátelský. Jde vždy o okolnosti, které mohou vést k důvodným pochybnostem, že určitý soudce nebude schopen ve věci nepodjatě a nestranně rozhodnout. Naopak rozhodování soudce v jiných věcech důvodem k jeho vyloučení být zásadně nemůže. Samotné rozhodování sporů či jiných právních věcí je podstatou soudcovské činnosti, důvodem jeho ústavně garantované nezávislosti. **Jestliže by právní závěry soudce měly zakládat objektivní pochybnost o jeho nepodjatosti, dovedeno ad absurdum by to znamenalo, že jednou vyslovený závěr by jej diskvalifikoval z rozhodování všech dalších obdobných případů, což je výklad nepřijatelný. K závěru o vyloučení soudce může být relevantní pouze jeho poměr k předmětu řízení v konkrétní věci, popř. k jeho účastníkům nebo zástupcům.“**

30. V usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.11. 2014 spisové značky **22 Nd 394/2014**, bylo judikováno:

„**Rozhodování o podjatosti soudce se musí dít na základě objektivního hlediska a pochybnosti o nepodjatosti soudce nelze založit jen na subjektivních pocitech.** Důvodem pro vyloučení soudce ovšem není bez dalšího okolnost, že soudce „zná“ advokáta, který účastníka zastupuje, neboť je vyloučeno, aby se soudce a advokát v průběhu dlouhodobého působení v obvodu téhož soudu vůbec neznali; musí se však jednat o vztah, který zůstává v profesionální společenské rovině.“

31. V usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.06. 2009 spisové značky **4 Nd 125/2009**, bylo judikováno:

„**Důvodem k vyloučení soudce (přisedícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce (přisedícího) v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, na nichž se jako soudce podílel.**“

32. V nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 07.03. 2007 spisové značky **I. ÚS 722/05**, bylo judikováno:

„**Nelze bez dalšího dospět k závěru o podjatosti soudce na základě pouhého faktu, že poskytne novinám rozhovor týkající se případu, který rozhodoval a který byl mimo jiné hojně medializován.** Jak Ústavní soud uvedl obdobně např. v nálezu sp. zn. II. ÚS 105/01 (Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 23, náleží č. 98) **soudce jako reprezentant veřejné moci může být objektem i neoprávněné kritiky ve sdělovacích prostředcích; současně je však třeba u něj přepokládat a požadovat vyšší stupeň tolerance a nadhledu, než tomu je u jednotlivých občanů.** Např. různé stížnosti či názory na jím řešené případy sice mohou vzbudit u dotčeného soudce určitou nelibost, avšak s ohledem na to, že tyto skutečnosti jsou běžnou součástí práce soudců, nelze jim zpravidla přičítat založení dostatečně intenzivního negativního vztahu k účastníkům řízení, příp. k jejich zástupcům.“

33. V usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 09.03. 2000 spisové značky **III. ÚS 26/2000**, bylo judikováno:

„Ústavní soud již dříve vyložil, že pro povahu převážně etických aspektů rozhodování o vyloučení soudce z projednání věci v řízení před obecnými soudy je věcí především těchto soudů samotných, aby stanovily kritéria, za nichž je třeba podmínky aplikace § 14 občanského soudního řádu posuzovat; **důvodné pochybnosti o soudcově nestrannosti jsou kategorií objektivní povahy a jako takové musí být založeny skutečnostmi objektivně soudcovského rozhodování protiřečícími, a to natolik, že nikoli z pohledu účastníků řízení, ale v objektivním smyslu ústavně chráněnou nestranností soudcovského rozhodování otrásají.**“

34. Ze shora uvedeného vyplývá následující resumé:

- **Jako právně přípustnou nelze podat abstraktní námitku podjatosti.** Za situace, kdy tak povinná ČSSD učinila, neměl exekuční soud k tomuto podání vůbec přihlížet [k tomu viz. ustanovení § 41a odst. (3) o.s.ř., ve spojení s ustanovením § 52 odst. (1) exekučního řádu].
- Povinnou ČSSD **namítaná publicita věci v médiích**, byť se za určitých okolností může negativně dotýkat některého z účastníků řízení, **není sama o sobě důvodem k presumpci neschopnosti soudu rozhodovat nezávisle a nepodjatě** [viz. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.01. 2001 spisové značky 3 Nd 34/2001, a nález Ústavního soudu ČR ze dne 07.03. 2007 spisové značky I. ÚS 722/05].

B.

35. Podle ustanovení § 11 písm. g) [*a contrario*] zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, v platném znění, **pověření soudního exekutora v případech, kdy exekučním titulem je rozsudek soudu, provádí vyšší soudní úředník exekučního soudu, určený rozvrhem práce soudu.**

36. Pouze v případech, kdy exekuční soud udělí exekutorovi pokyn, aby exekuční návrh odmítl nebo zamítl [viz. § 43a odst. (6) exekučního řádu], tak činí namísto vyššího soudního úředníka soudce, do jehož soudního oddělení je konkrétní vyšší soudní úředník zařazen.

37. Z dikce ustanovení § 11 písm. g) [*a contrario*] zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, je tak zřejmé, že **v exekučním řízení, v němž exekučním titulem je rozsudek soudu, nelze námitku podjatosti „soudce“ z povahy věci uplatnit.**

C.

38. Žádost soudního exekutora Exekučního úřadu Přerov JUDr. Lukáše Jíchy spisové značky 203 Ex 12812/16 napadla u Obvodního soudu pro Prahu 1 do soudního oddělení **49 EXE**, které podle rozvrhu práce pro rok 2016 řeší 100% všech exekučních nápadů tohoto soudu.

39. Z rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 1 pro rok 2016 vyplývá, že **k vydání pověření shora uvedenému soudnímu exekutorovi** k nařízení a provedení exekuce v exekučním řízení, kde exekučním titulem jsou výroky I. a IV. pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.03. 2016 číslo jednací 20 Co 496/2013-476, a výroky I.

a IV. pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.11. 2004 číslo jednací 24 C 265/2000-95, **jsou funkčně příslušní**:

a) Mgr. Edita **Černá**,

b) Vladimíra **Borzyová**, a

c) Bc. Jan **Suchan**.

40. **Vůči těmto osobám** (tedy osobám uvedeným v odstavci 39. tohoto podání) **však** povinnou **vznesená námitka** podjatosti **nemíří**.

D.

41. Z ustanovení § 52 odst. (1) exekučního řádu vyplývá, že **pro řízení exekuční nelze použít ty procesní instituty občanského soudního řádu, které jsou v exekučním řádu výslovně obsaženy**.

42. Co se institutu „podjatosti“ týká, pro řízení exekuční obsahuje exekuční řád vlastní právní úpravu [viz. § 29 exekučního řádu].

43. Z obsahu podání povinné ze dne 25.04. 2016 se podává, že jej nelze považovat za námitku podjatosti ve smyslu ustanovení § 29 exekučního řádu.

E.

44. S účinností ode dne 01.01. 2013 **pověření k nařízení a provedení exekuce není soudním rozhodnutím**, a účastníkům řízení se nedoručuje [viz. § 43a odst. (5) exekučního řádu].

45. Za shora uvedené procesní situace pak **nelze institut podjatosti obsažený v občanském soudním řádu** [tj. v ustanovení § 14 o.s.ř.] **použít, když** toto zákonné ustanovení výslovně normuje vyloučení soudců a přísedících z projednávání a rozhodování věci, avšak vydání **pověření k nařízení a provedení exekuce není rozhodnutím**, a tento úkon exekučního soudu není „rozhodováním“.

46. Pro úplnost se na tomto místě dodává, že ustanovení § 14 odst. (1) o.s.ř. nelze použít vůči soudním osobám, které rozhodují pouze o dílčích procesních otázkách, kterými není přímo zasahováno do práv konkrétních osob, tedy nerozhodují „o věci“.

F.

47. **Podání povinné** ze dne 25.04. 2016 dále **nerozlišuje mezi soudnictvím** [k tomu viz. § 1 a § 118 odst. (2) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích)], a **státní správou soudu** [k tomu viz. § 118 odst. (1) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích].

48. **Tiskový mluvčí každého soudu** - a to včetně tiskové mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1 paní Aleny Novotné - je organizačně začleněn do struktury státní správy soudu, a jako takový **není součástí „soudnictví“** ve smyslu zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích.

49. S ohledem na zákonodárcem shora uvedenou koncepci organizace soudů v České republice pak není mediální vyjádření jakéhokoliv tiskového mluvčího soudu sto založit podjatost soudců daného soudu.

50. Krom shora uvedeného, **i kdyby byl mediální výstup učiněn ze strany samotného soudce** poté, kdy byla věc pravomocně rozhodnuta, nečiní takový výstup sám o sobě soud podjatým [viz. shora citovaný nálezn Ústavního soudu ČR ze dne 07.03. 2007 spisové značky I. ÚS 722/05].

51. A ani **mediální publicita** pravomocně rozhodnuté kauzy nečiní soud pro řízení navazující podjatým [viz. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.01. 2001 spisové značky 3 Nd 34/2001].

G.

52. Z argumentace předestřené v odstavcích 19. až 51. (písm. A. až F.) této repliky je zřejmé, že **povinnou ČSSD vznesená námitka podjatosti**

- **není právně přípustná, a**
- **není ani důvodná.**

V.

Námitka oprávněného vůči obstrukčnímu a zjevně šikanóznímu výkonu práva ČSSD:

53. Ze skutečností předestřených v odstavcích 1. až 52. této repliky je zřejmé, že **všechna tři podání** povinné ze dne 25.04. 2016 **nemají z právního hlediska žádný racionální základ, a lze je klasifikovat jako návrhy ryze obstrukční**, jejichž cílem je vytvořit časový prostor proto, aby ČSSD mohla provést takové dispozice se svým majetkem, které mohou reálně ohrozit budoucí výtěžnost nuceného výkonu exekučních titulů.

54. Ve vztahu k oprávněnému pak lze všechna tři podání povinné ze dne 25.04. 2016 označit jako **návrhy šikanózní**.

55. Z důvodů uvedených v odstavcích 52. a 54. tohoto podání má oprávněný za to, že jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro zcela výjimečné

přiznání nákladů tohoto námitkového řízení za použití ustanovení § 147 odst. (1) o.s.ř.,

ve spojení s ustanovením § 1 o.s.ř., § 6 [věty druhé] o.s.ř., a § 52 odst. (1) exekučního řádu, **oprávněnému**, namísto jinak obvyklého postupu podle ustanovení § 88 odst. (1) exekučního řádu, kdy exekuční náklady oprávněného jsou určovány soudním exekutorem, a až v příkazu k úhradě nákladů exekuce. **Rozhodnutí o separaci nákladů řízení** [za použití ustanovení § 147 odst. (1) o.s.ř.] **je vydáváno již v průběhu řízení** a bez ohledu na výsledek řízení (viz. usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 11.08. 2010 spisové značky IV. ÚS 2123/10). Účastník řízení je oprávněn žádat soud, aby o separaci nákladů řízení rozhodl, což oprávněný tímto podáním vůči soudu činí.

VI.
PETIT

56. Z důvodů uvedených v odstavcích 1. až 55. této repliky oprávněný navrhuje, aby o podaných námitkách povinné bylo nadřízeným Městským soudem v Praze rozhodnuto takto:

U S N E S E N Í

- I. **Věcně příslušným exekučním soudem je okresní soud.**
- II. **K vydání pověření a nařízení exekuce proti povinné České straně sociálně demokratické, se sídlem Hyberská 7, Praha 1, kde exekučním titulem jsou výroky I. a IV. pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.03. 2016 číslo jednací 20 Co 496/2013-476, a výroky I. a IV. pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.11. 2004 číslo jednací 24 C 265/2000-95, je věcně a místně příslušný Obvodní soud pro Prahu 1.**
- III. **Povinnou Českou stranou sociálně demokratickou v podání ze dne 25.04. 2016 vznesená námitka podjatosti vůči Obvodnímu soudu pro Prahu 1 „jako celku“, a vůči výslovně neuvedeným soudcům Obvodního soudu pro Prahu 1, se jako právně nepřipustná o d m í t á, případně jako nedůvodná z a m í t á.**
- IV. **Povinná Česká strana sociálně demokratická je podle ustanovení § 147 odst. (1) o.s.ř. povinna uhradit oprávněnému JUDr. Zdeňku Altnerovi ve lhůtě do 3 (tři) pracovních dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho právního zástupce Mgr. Patrika ALTNERA, advokáta, náklady tohoto námitkového řízení.**

s tím,

konkrétní výše nákladů námitkového řízení by měla být složena ze součtu těchto položek a částek:

- a) **odměny za právní zastoupení oprávněného advokátem** v námitkovém řízení částkou ve výši **25.870,-Kč**,
přičemž
tato odměna byla určena z **tarifní hodnoty 18.518.228,-Kč** podle ustanovení § 7 bod. 7 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve spojení s ustanovením § 11 odst. (2) písm. e) a § 11 odst. (3) advokátního tarifu /výpočet: 48.300,-Kč + [40,-Kč x 86] = 51.740,-Kč : 2 = 25.870,-Kč/,
- b) **paušální náhradou hotových výdajů advokáta** určenou podle ustanovení § 13 odst. (3) advokátního tarifu ve výši **300,-Kč** za 1 úkon právní služby (replika ke třem samostatným námitkám povinné ze dne 25.04. 2016), a
- c) **částkou odpovídající dani z přidané hodnoty** k odměně a náhradě hotových výdajů advokáta ve výši **21%** vypočtenou podle zvláštních právních předpisů.

VII.

57. Jak je uvedeno v odstavcích 2. až 4. této repliky, stávající exekuční řád počínaje dnem 01.01. 2013 vůbec nepočítá s tím, že by povinnému před tím, než je mu exekučním soudem pověřeným soudním exekutorem doručeno vyrozumění o zahájení exekuce³, příslušelo právo namítat podjatost exekučního soudu a exekučního soudce, a vznášet námitky věcné nebo místní nepříslušnosti exekučního soudu.

58. Za této situace má oprávněný za to, že pokud Obvodní soud pro Prahu 1 připustil meritorní projednání námitek povinné tím, že je postoupil k vyřízení svému nadřízenému Městskému soudu v Praze, **je tento nadřízený soud ex lege povinen postupovat tak, aby pověření k nařízení a provedení exekuce mohlo být vydáno ve lhůtě uvedené v § 43a odst. (3) exekučního řádu**, tedy ve lhůtě do 15 dnů ode dne, kdy soudní exekutor o vydání pověření u věcně a místně příslušného exekučního soudu požádal; z hlediska časového pak této zákonné premise musí nadřízený soud podřídit i projednání tohoto nápadu, tedy musí jej projednat přednostně před všemi ostatními nápadu.

.....
JUDr. Zdeněk Altner
v plné moci
Mgr. Patrik Altner, advokát

---

³ Podle ustanovení § 44 exekučního řádu.